Ч. 195. Субота 30 серпня (12 вересня) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Сойми краєві. — До кризи на Угорщині. — Різня в Байруті. — Події в Сербії. — Румунія а справа балканьска.)

Вчера відкрито сесию буковиньского сойму. Президент краю кн. Гогенльоге в своїй вступній бесїдї завіряв послів, що з однаковою обєктивностию буде трактувати всї народности і віроісповіданя в краю. — В соймах форарльберґскім і зальцбурґскім поставлено внесеня в справі задержаня вислужених вояків в дальшій служ́бі. В першім із тих двох соймів домагали ся посли як найскоршого скликаня Ради державної для управильненя справи рекрутів, а в другім запротестовано против того, щоби на кошт Австриї утворено самостійну армію угорску, та домагано ся роздїлу митового.

Криза на Угорщині дійшла до можливо найвисшого степеня, на котрім мусить вже конче прийти до перелому, або в одну, або в другу сторону. Мадярска ґазета „Esti Ujsag“ пише: Наш сотрудник розмавляв по нинїшнім (дня 9 с. м) засїданю ради мінїстрів з одним членом кабінету, котрий єму сказав, що справоздане ґр. Кіна о єго послїдній авдиенциї зробило на цїле мінїстерство дуже пригноблююче враженє. Із того звіту виходило, що становище монарха в справі войсковій єсть таке, що концесиї, які мають бути пороблені, не сьміють переходити тої міри, яка була уложена насамперед зі Сельом, а відтак з ґр. Кіном. Цїсар більше не уступить і скорше зрече ся престола. Таке єсть послїдне і рішуче постановленє Цїсаря. А всеж таки єсть ще надія, що криза остаточно буде таки успішно полагоджена. Положенє в цїлім сьвітї занадто поважне, як щоби мадярскі полїтики того не виділи, або не розуміли. Ще один дальший нерозважний крок в дотеперішнім напрямі, а величавости мадярскій може настати конець. То лиш корона і ся половина монархії держать Мадярів, а скоро би стратили ту опору, то й цїле мадярство розлетїлось би. Хорвати вже тепер заповідають, до чего готові би взяти ся. Проводир Хорватів др. Мазура пише в „Обзорі,“ що доки мова команди у войску позістане така, яка єсть, то Хорвати не мають ніякої причини домагати ся якихсь окремих для себе концесий. Але скоро би мова команди мала бути у войску змінена, то Хорвати мають право домагати заведеня хорватскої команди, не лиш для хорватскої части постійної армії, але також і для военної маринарки. Одвічальність за всї ті прикрі відносини спадає на тих, що виплекали мадярску геґемонію.

Отже здає ся, що як становище країв австрийскої корони, так може ще більше відносини в краях угорскої корони вразумили трохи Мадярів і они вже готові коли не до уступки, то бодай до якогось розумного полагодженя справи і се мабуть єсть причиною, що Цїсар мимо свого крайного слова рішив ся ще раз по маневрах в Галичинї і по гостині німецкого цїсаря у Відни поїхати до Будапешту. Партия правительства жде лиш повороту ґр. Апония, щоби скликати конференцию мужів довіря всїх партий. На тій конференциї — так доносять з Будапешту — мають порішити ся остаточні постанови що-до национальних жадань мадярских.

Різня в Байтурі здаєсь не буде мати ніяких дальших наслїдків полїтичних і задержить лиш місцевий характер. Правительство турецке старає ся цїлій тій подїї надати характер простої бійки і каже, що цїла вина спадає на православних християн, котрі напали без причини на чотирох Турків; з того прийшло до бійки, до котрої вмішало ся войско і тодї трох вояків ранено а одного убито, а з жителїв міста один згинув а одного ранено. Після справоздань консулярних згинуло в Байруті 20 людий а 10 було ранених.

В Сербії росте роздор в корпусї официрскім щораз більше, а оногди прийшло в Білґрадї навіть публично на улици до бійки межи двома официрами з противних таборів. Мінїстер війни полковник Солярович переслухував капітана Любочача, капітана ґенер.-штабу Новаковича, рітмайстра Лонткевича і бувшого команданта дивізиї в Няшу Янковича. Всї официри явили ся в цивільнім одїню і сказали, що перед регабілїтациєю свого стану не будуть носити мундурів. Янкович заявив знову, що він не буде відповідати перед офицером, що ранґою низший від него. Прочі три официри зізнали, що они брали участь в протестї своїх товаришів, але не видять в тім нїчого злого і не почувають ся до вини, бо не провинили ся анї проти обовязку службового, анї проти присяги службової.

---

10)

Пес Баскервілїв.

(З анґлійского — Конана Дойля).

(Дальше).

Дальше допитувати ся не було чого. Показало ся наглядно, що мимо хитрости Шерльока Гольмса ми не мали доказу, що Берімор не був за цїлий той час в Льондонї. Припустім, що був, припустім, що той сам чоловік, котрий послїдний бачив сер Черльса при житю, перший шпіонував нового дїдича по єго повороті до Анґлії — і що з того? Чи був орудєм когось третого, чи мав таки власні лихі наміри? Яку-ж цїль мав би він в переслїдуваню родини Баскервілїв? Пригадала ся менї дивна осторога, вирізана в вступної статї „Таймс'а“. Чи було се єго дїло, чи може когось, що хотїв перебити єго наміри?

Найімовірнїйшою ще причиною могла бути та, котру вказував сер Генрі: якби удало ся родину Баскервілїв держати здалека від замку, Берімори мали би запевнений раз на завсїгди вигідний проживок. Але таке поясненє зовсїм не оправдало би хитро обдуманого пляну, що невидимою сїтию обмотував молодого баронета. Гольмс сам признав, що серед численних сензацийних справ, в яких переводив слїдство, не лучила ся єму нї одна так запутана справа.

Повертаючи сїрою, пустою дорогою, я молив ся в дусї, щоби мій приятель увільнив ся як найскорше від своїх занять і прибув сам сюди, щоби зняти з моїх плечий сю важку одвічальність.

Нараз шелест кроків за мною і голос, що клнкав мене по імени, вирвав мене з задуми. Я відвернув ся, думаючи, що побачу доктора Мортімера, а тимчасом на превелике диво показало ся, що якийсь незнакомий чоловік біжить за мною.

Був се малий, худощавий мужчина, з ніжним, гладко вибритим лицем, русявим волосєм та запалими щоками, убраний в сїрий одяг та соломяний капелюх. Міг числити трийцять до сорок лїт. Через рамя перевісив бляшанку на ростини, а в руцї ніс зелену сїтку на мотилї.

— Перепрашаю дуже за мою влїзливість, пане др. Ватсон — сказав, коли станув передомною задиханий. — Ми, мешканцї тих багнищ, люди прості і не чекаємо на урядове представленє. Ви може чували вже про мене від нашого спільного приятеля, доктора Мортімера. Називаю ся Степлетон і мешкаю в Меріпіт Гавз.

— Се могла би сказати менї ваша сїтка та бляшанка — відповів я. — Я знав, що п. Степлетон є природником. Але звідки ви мене знаєте?

— Я був якраз у Мортімера, коли ви переходили попри єго дім, і доктор показав менї вас крізь вікно свого кабінету. Позаяк перед нами та сама дорога, я постановив дігнати вас і представити ся сам. Надію ся, що сер Генрі не дуже втомив ся подорожию?

— Він здоров як риба, дякую.

— Ми всї тут побоювали ся, що по сумній кінчинї сер Черльса новий баронет може не схоче тут замешкати. Нігде правди дїти, для богатого чоловіка се трохи важко закопати ся в такім глухім кутї, але хиба не потребую вам говорити, що присутність дїдича в замку для цїлої околицї зовсїм не рівнодушна. Сер Генрі не вірить чейже в забобони?

— Очивидно, що нї.

— Ви мабуть знаєте казку про пекольного пса, що переслїдує родину?

— Чув єї.

— Переходить всякі понятя, що за легковірний нарід тутешні селяни! Від першого до послїдного кождий готов присягнути, що бачили на млаковинї дивовижне зьвіря. — Говорив з усьміпкою, але по очах було пізнати, що бере справу поважно. — Казка не сходила сер Черльсови з ума і не сумніваю ся, що була безпосередною причиною єго трагічної смерти.

— А то в який спосіб?

— Єго нерви були так сильно розстроєні, що поява якого-небудь пса могла подїлати на него смертельно. Думаю, що мусїв справдї бачити щось в тисовій алеї послїдної ночи. Я все страхав ся якогось нещастя, бо був щирим приятелем сер Черльса і знав, що недомагає на серце.

— А звідки ви се знали?

— Від мого приятеля, Мортімера.

— Отже ви думаєте, що якийсь пес переслїдував сер Черльса і що той помер зі страху?

— Ви знаєте може лїпше пояснити?

Румуньскі правительственні ґазети перечать рішучо тому, мов би на балканьскім півострові грозила безпосередно війна і що зі взгляду на то межи Румунією а Австро Угорщиною настала якась умова. Умова єсть, але вже давнїйша і она дотикає всїх справ та єсть того рода, що на случай потреби виступили би обі держави солїдарно до акциї.

Новинки.

Львів дня 11-го вересня 1903.

— **Перед приїздом Є. Вел. Цїсаря до Галичини.** Найясн. Пан виїде з Відня на маневри кавалєриї під Комарном в суботу, дня 12 с. м. о годинї 5·45 по полудни окремим поїздом двірским з двірця Північної зелїзницї. До Кракова прибуде о годинї 2·27 по півночи і по 8-минутовім задержаню удасть ся в дальшу подорож. До Ряшева прибуде Монарх 13 с. м. о год. 4·59 рано і задержить ся там 5 мінут. О годинї 5·4 відїде дальше і стане в Переворску о год. 5·39, задержить ся там 15 мінут і відїде о год. 5·54. До Перемишля прибуде о год. 6·48 і задержить ся там 10 мінут. В Городку, куди прибуде о годинї 8·7, задержить ся 5 мінут, а о год. 8·11 відїде до Львова, де стане о год. 8·50 рано. Час відїзду і приїзду поїздів поданий після часу середно-европейского. У Львові забавить Цїсар 3 години і 10 мінут, бо о годинї 12 (час зелїзничий, т. є. о годинї 12·36 час львівский) відїде на маневри до Комарна, де стане о год. 1-ій по полудни. — По маневрах дня 16 вересня, виїде о год. 4 по полудни з Комарна і через Самбір, Добромиль, Перемишль поїде до Відня, куди прибуде дня 17 с. м. о годинї 8·16 рано. — П. Президент міста Львова видав з нагоди цїсарскої гостини відозву до мешканцїв міста, в котрій взиває всїх до сьвяточного прикрашеня домів. — Комісия вибрана з посеред ради міскої від кількох днїв без перерви працює над програмою приняття Найясн. Пана. Доси уложено вже лїсту начальників горожаньскої сторожи, котрих буде 30, а кождий з них буде мати під собою по 50 членів сторожи. — На двірци будуть дожидати приїзду Найясн. Пана Їх Ексц.: П. Намісник ґр. Андрей Потоцкий, П. Маршалок краєвий ґр. Стан. Баденї, командант корпусу ґен. Фідлєр; президент міста др. Ґодз. Малаховский, а крім того почетна компанїя піхоти. Монарх буде переїздити улицями: Городецкою, Льва Сапіги, Шептицких, площею сьв. Юра, Мицкевича, Маршалківскою, Третього мая, Ягайлоньскою, Кароля Людвика, пл. Марийскою, ул. Театральною до лат. катедри. Вздовж тих улиць буде уставлена шкільна молодїж як ґімназияльна так і народних шкіл обох полів. Напротив головного входу до катедри будуть уставлені ремісничі корпорациї, а перед самим головним входом уставить ся рада міска. Шпалїр в катедрі від входу до престола утворить охотнича сторожа огнева, а перед нею стануть ряди дївчат в білих одежах (по 10 з кождої дївочої школи) і будуть сипати Найясн. Панови цьвіти під ноги. — В катедрі відправить Впреосьв. Архієпископ Більчевский тиху службу Божу, по котрій відїде Монарх улицею Театральною, пл. Марийскою, Галицкою, Бернардиньскою і улицею Чарнецкого до палати Намістництва. Тут представлять ся Монархови тайні радники, шамбеляни і инші двірскі достойники, духовеньство, корпус офицерский, Видїл краєвий, рада міска і инші власти державні і автономічні. О годинї 12 мін. 36 відїде Найясн. Пан зі Львова тими самими улицями. П. Намістник відпровадить Монарха до Комарна.

— **Нова складниця почтова** буде отворена дня 16-го с. м. в Ладанцях коло Перемишлян. З почтового уряду в Перемишлянах буде забирати кождого дня пересилки піший післанець до складницї в Ладанцях.

— **Вписи до 4-клясової школи ім. Шашкевича** у Львові ул. Скарбківска ч. 26, будуть відбувати ся в днях 15, 16 і 17 вересня 1903 р., кождого дня рано від 9 до 12, а по полудни від 3 до 5 години. — Дїти, котрі вписують ся до І. кляси, мають виказатись метрикою уродженя і хрещеня, на доказ, що мають приписаний шкільний вік, а евентуально і шкільним сьвідоцтвом, єсли вже учащали до школи, всї-же другі ученики і учениці мають предложити при вписї шкільне сьвідоцтво, а ті, що приходять з инших шкіл, також метрику уродженя і хрещеня.

— **Пригода на зелїзници.** Дня 9 вересня перед полуднем вискочив з шин коло стациї Ленчани товаровий поїзд, що їхав з Сухої до Кракова. Чотири ваґони перевернули ся і значно ушкодили ся. В наслїдок того настала в руху зелїзничім перерва, а особові поїзди до Закопаного і звідтам курсують при помочи пересїданя. Поїзд, що мав прибути з Закопаного до Кракова о год. $2\frac{1}{2}$ по полудни, прибув там аж о год. 5-ій. Нещастя з людьми не було. Причина пригоди поки що не вияснена.

— **Земля на продаж.** В нїмецкій кольонїї Константинівка, повіта товмацкого, єсть з причини, що кольонїсти переселюють ся за границю, на продаж 23 господарств всїлякої величини в добрім і краснім положеню з понад 200 морґами ґрунту сухого, виправленого з пшеничною землею і під кукурудзу. Давнїйшими часами плачено тут морґ землї по 600 зр., нинї можна купити по значно низшій цїнї враз з будинками. Стілько-ж господарств єсть на продаж і в сусїднім присїлку Могила. Константинівка лежить в окрузї суду повітового в Отинїї, граничить з великою мазурскою осадою в Тарновиции пільній; віддаль від міста і стациї 8 до 10 кільометрів. Просить ся другі ґазети о повторене сеї оповістки. *Йосиф Герман*, начальник громади Константинівка, почта Отинїя.

— **Ґіґієна в школї.** Міністерство просьвіти саско-ваймарского великого княжества видало і поручило розвісити у всїх клясах в народних школах 20 параґрафів, як мають поступати ученики, щоби піддержати здоровлє. Ті приписи звучать: 1. Щоденно належить мити тїло, а особливе руки, лице, шию і груди. 2. Руки мити часто, обтинати нїгтї коротко і взагалї руки удержувати в харности. 3. Зуби мити чисто щїточкою рано і по їдженю. 4. Волосе чесати рано, перед відходом до школи і пополудни. 5. Одїж чистити що дня з пороху і болота через тріпане і щїткою. 6. Черевики щоденно вичистити. 7. Перед входом до кляси витерти ноги в плетїнку. 8. Паперів, ростин і останків їдженя не розкидати в клясї. 9. Не плювати на підлогу. 10. В теплій комнатї здіймати хустинки, шалї і верхну одїж. 10. Кляси повинні бути провітрювані кождої павзи через відчинюванє вікон. 12. Час призначений на перестанки в науці перебувати, о скілько можливо, на сьвіжім воздусї. 13. Снїданок взятий з дому споживати лише в часї призначенім на снїданє. 14. Тримати ся просто підчас сидженя, стояня або ходженя. 15. Підчас сидженя опирати ноги о землю цїлими стопами. 16. Підчас читаня, писаня і рисованя горішну часть тїла простувати. 17. При писаню уважати, щоби власною тїнию не заслонювати собі сьвітла. 18. При працї, особливо при писаню, читаню і рисованю не виставляти ся на дїланє яркого сонїшного сьвітла. 19. Не чита-

---

— Я не виробив собі ще остаточної думки.

— А Шерльок Гольмс?

На ті слова менї заперло на хвильку дух, але оден погляд на байдужне лице та спокійні очи мого товариша вистарчив, щоби переконати ся, що він зовсїм не брав ся на хитрощі.

— Годі нам удавати, що вас не знаємо, докторе Ватзоне — сказав Степлетон. — Оповіданя про дїла вашого детектива дійшли й до нас, а ви не могли єго вславити, не виробляючи рівночасно собі самому слави. Коли Мортімер назвав ваше імя, не міг також промовчати, що ви славний товариш пана Гольмса. Колиж ви тут, значить, що Шерльок Гольмс інтересує ся тою справою і тому я цїкавий, як він на неї задивляє ся.

— Дуже жалую, що не можу на се питанє відповісти.

— А сьмію спитати, чи він сам удостоїть нас своїми відвідинами?

— Не може тепер покинути Льондону. Веде слїдство в кількох инших справах.

— Шкода! Пустив би може трохи сьвітла в ту темряву, що нас окружає. Але коли я можу помочи вам в який-небудь спосіб у ваших дослїдах, то прошу мною розпоряджати. Я вже тепер міг би служити вам словом або дїлом, потребую лиш мати якусь вказівку що-до напряму ваших підозрінь, або в який спосіб задумуєте вести слїдство.

— Запевнюю вас, що я лиш тут в гостях у мого приятеля сер Генрія і не потребую нїякої помочи.

— Знаменито! — сказав Степлетон. — Робите дуже мудро, що поводите ся обережно і здержливо. Се заслужена догана за мою нїчим неоправдану влїзливість. Ручу вам, що на будуче одним слївцем не згадаю про ту справу.

Тимчасом ми дійшли до місця, звідки скручувала вузка, травою заросла стежка і вела крізь багнища. На право піднимав ся скалистий, стрімкий горбок; колись були тут камінеломи. Стїна, звернена до нас, була повна виломів і щелин, зарослих папоротию та глоєм. Трохи дальше сірий стовп диму стрілян в облаки.

— Недовгий прохід сею стежкою заведе нас до Меріпіт Гавз — відозвав ся Степлетон. — Може зволите посьвятити з годинку часу для мене; я рад би представити вас моїй сестрі.

З початку я хотїв відмовити, бо обовязок велїв менї вертати до сер Генрія. Та в одну мить я пригадав собі жмут паперів і рахунків, якими було застелене єго бюрко. Очивидно в тій працї я не міг єму помагати. Між тим Гольмс сказав менї виразно, що маю передовсїм пізнати сусїдів замку. Отже я приняв запросини Степлетона і ми скрутили з гостинця на вузку стежку.

— Се дивна околиця ті болота — сказав, розглядаючи ся довкола по филястій рівнинї, поперетинаній визубреними хребтами скал, що виглядали здалека як фантастичні морскі фалї. — Сей вид заєдно цїкавий. Не увірите, які дивні несподїванки криють ся у них.

— Ви знаєте добре ті болота?

— Я тут доперва від двох лїт. В очах тутешного населеня я все ще заволока. Ми осїли тут зараз по тім, як сер Черльс замешкав в замку. Але вже така моя вдача, що я мусїв звідати кождий куток сеї околиці і здає ся менї, що не богато тутешних людий знає її лїпше від мене.

— Чи то так трудно?

— Дуже. Бачите приміром ту велику рівнину на полудне, з дивовижними узгірями по серединї?

— Бачу; пишне місце для поїздки верхом.

— Так вам лиш здає ся, і вже чимало людий переплатило житєм подібну гадку. А ті зелені купини, розсїяні скрізь по рівнинї, бачите?

— Очивидно. Се мабуть плодовитші місця.

Степлетон розсьміяв ся.

— Се велика ґрімпеньска трясавина — сказав. — Оден хибний крок приносить там смерть людям і зьвірятам. Що-йно вчера я бачив, як дістав ся там куцик і більше не видобув ся. Ще довгий час голова зьвіряти виставала понад трясавиною, доки зовсїм не запала ся! Навіть підчас великої посухи небезпечно переходити через багнище, а по недавних осїнних дощах то місце прямо страшне. Всеж таки я знаю дорогу на саму середину, так що ходжу гет і назад безпечно. А то що такого! Вже другий нещасний куцик!

Щось брунатного кидало ся і переверталo ся серед зеленої осоки. Потім вистрілила в гору довга шия, натягнена смертельною тревогою, і страшне іржанє роздало ся по рівнинї.

Менї заперто дух з жаху, але мій товариш мав мабуть сильнїйші нерви.

— Утопив ся! — сказав. — Трясавина втягнула єго. Два за два дни, а може й більше. Звикли ходити всюди по рівнинї підчас посухи і не розріжняють багнища від твердої землї, аж трясавина захопить їх в свої обійми. Страшне місце то багнище!

— А ви кажете, що можете тамтуди перейти?

— Так, знаю дві стежки, котрими дуже жвавий чоловік може передістати ся. Я сам їх знайшов.

— Але пощо ви лазите по такім небезпечнім місци?

— Бачите тамті горбки? То справдішні острови, відрізані зі всїх сторін трясавиною,

ти ані не писати, коли починає смеркати 20. Повідомити учителя, коли в клясі студено або горячо, коли з місця, що нам визначено, добре не видко або не чути, коли стане нас млоїти, або коли панує дома яка заразлива хороба.

— Темнота між народом. Одним з многих доказів темноти між селянами в Галичині, є леґенда про пок. архикнязя Рудольфа, котрий після віруваня селян жиє ще доси. Що року кілька разів можна стрітити ся з сею леґендою по наших селах. З еміґрантами зайшла она до Бразилії і до півн. Америки, а наші поселенці в Канаді сьвято вірують, що пок. архикн. Рудольф жиє в Канаді, як про се недавно писали американьскі ґазети. Найчастійше однак появляє ся та стать по селах в Галичині. Отсе з Нового Санча доносять, що в мазурскім селї Кобилї один з Мазурів упав жертвою обманця, який представив ся єму яко архикнязь Рудольф. Той таємничий пан появив ся звідкись в Кобилї та зайшов до Мазура Віцка Сарати і укривав ся у него 3 доби та просив, нікому про те не згадувати, бо „він мусить укривати ся перед людьми“. Сарата примістив его в шпихлїрі і годував яєшницею і курятиною. Звичайної горівки не хотів той пан пити, але велїв собі приносити з міста лікерів. При тім обманець удавав дуже побожного, бо цїлий день молив ся і бив поклони. За 3 дни виманив він від Сарати 220 К на дорогу та 6 К на льотерию, на котрій, як казав, має виграти 4.000 К. Третого дня рано вибрав ся в дорогу до Нового Санча на зелїзницю. Коли мантїй вийшов за село разом з Саратою, котрий мав єму показати дорогу до Н. Санча, жінцї Сарати стало жаль за грішми і намовила мужа, коли він повернув до дому, аби дігнав „архикнязя“ і відобрав гроші. Сарата вибрав ся до Нового Санча, але не найшов вже свого гостя. Про ту справу дізнала ся також місцева жандармерия, але мимо погонї на всї сторони не могла віднайти мантїя. Бідні Сарати, котрі самі мешкають в комірнім, стратили всї свої тяжко запрацьовані ощадности і звернули ся ще в додатку по пораду до ворожбита, а сей їх обдер до решти, та зовсім природно, нїчого їм не порадив.

ТЕЛЄГРАМИ.

Хлопи (коло Комарна) 11 вересня. Вчера приїхав до Городка, а звідси до Хлопів Найд. Архікн. Франц Сальватор і замешкав в палаті ґр. Лянцкороньского. При входї до палати повитали его: ґр. Лянцкороньский зі своїм сестрінцем бар. де Во, шеф ґен. штабу бр. Бек і і командант львівского корпуса Фідлер. Приготовленя на принятє Цїсаря майже вже скінчені. Цїсар буде мешкати в окремій вілї в парку. Мінїстер війни ґен. Пітрайх не прийде. Маневри розпочали ся вчера в полудне.

Берлин 11 вересня. При стрічи Цїсаря Франц Йосифа з цїсарем Вільгельмом у Відни буде також німецкий канцлер Більов.

Рим 11 вересня. Дня 24 жовтня приїдуть до Риму цар з царицею і побудуть тут 4 днї.

Білград, 11 вересня. Вчера около 10 год. товпа зложена з около 1000 людий зробила демонстрацию против редакций ґазет „Народні Лист“ і „Вечерне Новости.“ В льокалях редакцийних повибивано вікна. Редактори стріляли з револьверів і зранили кількоро людий.

Білград, 11 вересня. Арештовано тут в справі протесту офіцирів др. Величковича бувшого прибочного лїкаря убитого короля Александра.

Константинополь, 11 вересня. В Байрутї поки що настав спокій а Порта обіцяла дбати о удержанє порядку і спокою.

котра приповзла довкола з лїтами. Там находять ся рідкі ростини та мотилї, а хто годен там дістати ся, може збирати богате жниво.

— Спробую щастя при найблизшій нагоді.

Степлетон глянув на мене здивований.

— Бійте ся Бога, вибийте собі сейчас таку гадку з голови — сказав. — Ваша кров упала би на мою голову. Ручу вам, що ви не повернули би звідтам живий. Мене хоронить від погибели лиш те, що тямлю деякі знаки, котрі не кождий вміє пізнати.

— А то що! — крикнув я. — То що такого?

Над багнищами доходив до нас глубокий, протяжний стогін з виразом несказаного суму. Наповнув увесь воздух, а проте годі було означити, звідки походив. З початку немов придавлений гомін, відтак кріпшав поволи і перемінив ся в грізний рев, поки знов не притих і сконав в тремтячім, безмежно сумнім скомлїню.

Степлетон глянув на мене допитливо і сказав:

— Страшне місце то багнище!

— Але що се?

— Селяни сказали би, що се пес Баскервілїв допоминає ся свого жиру. Я чув той голос вже кілька разів, але нїколи так виразно.

Тревожна дрож пошибла цїлим моїм тїлом. Я розглянув ся по широкій рівнині, по котрій розсипали ся ясно-зелені купини осоки. Як око сягало, не було видко живої душі на цїлім просторі, лише два круки кракали пронизливо, буяючи на тростинї за нами.

— Чейже ви образований чоловік — сказав я — не вірите в такі нісенїтницї! Яка по вашій думцї властива причина того незвичайного голосу?

— Багна видають часом дивний клекіт. То може опадає болото, або підносить ся вода, або щось подібне.

— Нї, нї, то був голос живого єства.

— Може. Ви чули коли гупала?

— Нї, нїколи.

— Птиця в Анґлїї тепер дуже рідка, можна сказати, вигублена; але на багнищи всьо можливе. Так.... я не здивував би ся зовсїм, якби показало ся, що голос, котрий ми чули, був криком послїдного гупала.

— Як жию, не чув щось так дивного та незвичайного.

— Дійсно, се незвичайна околиця! Глянь те там, на сей горбок. Що се, як ви думаєте?

Стрімке узбоче було цїле вкрите сірим круглавим камінєм.

— Череда овець, чи що?

— Нї, се оселї наших честних предків. В передісторичних часах заселювали рівнину люди, а що пізнїйше не мешкав вже тут нїхто, тому находимо цїле їх домове уладженє так, як его полишили. То їх леговища та якинї. Коли ви цїкаві, то війдїть до середини, а побачите ще слїди огнищ.

— Алеж се цїле місто! Коли було заселене?

— В добі тесаного каменя.... близшої дати нїхто не знає.

— Чим займали ся ті люди?

— Випасали худобу та учили ся добувати крицю, коли бронзовий меч почав заступати камінну сокиру. Дивіть на сей великий рів на горбку, напротив нас. Се також їх слїд. Так, так, докторе Ватзоне, найдете на сих болотах богато цїкавих річий.... Ах, перепрашаю вас.... лише на хвилку!... То певно cyclopides!

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ часу.

Зі Львова

посп. відходить	особ. відходить	
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск в Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ *) Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·50		„ Підволочиск в гол. двірця
2·04		„ „ в Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ *) Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5 50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова а Орлова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·10	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск в Підзамча, Бродів
	7·20	„ Перемишля від $^{1}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$, Хирова
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·24	„ „ в Підз., Грималова, Залїщик

До Львова

посп. приходить	особ. приходить	
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	„ *) Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5 06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5 40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·—	„ *) Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9 12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ *) Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята

*) Важний в днем отвореня шляху Львів-Самбір.

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін В містї видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).